

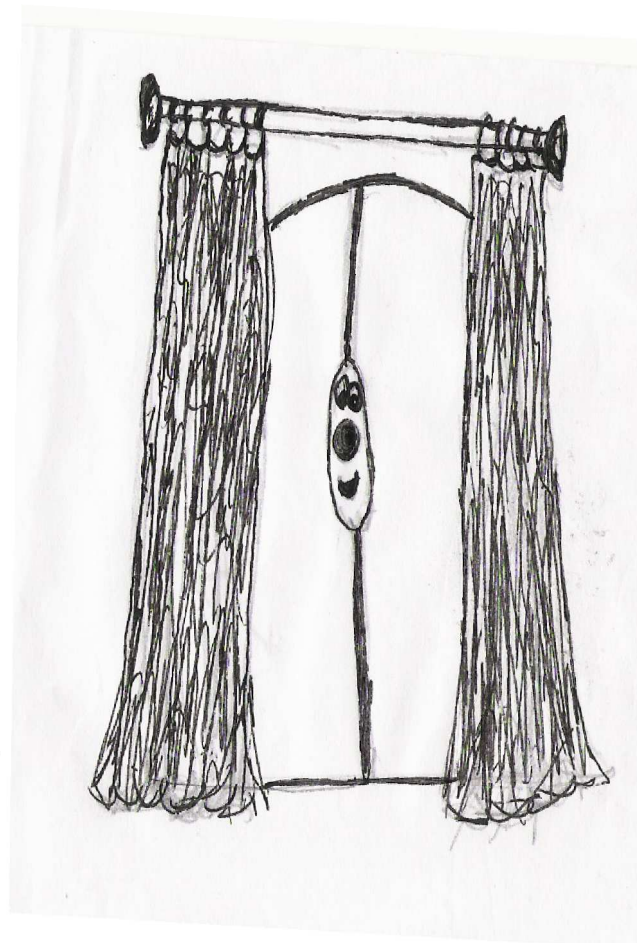
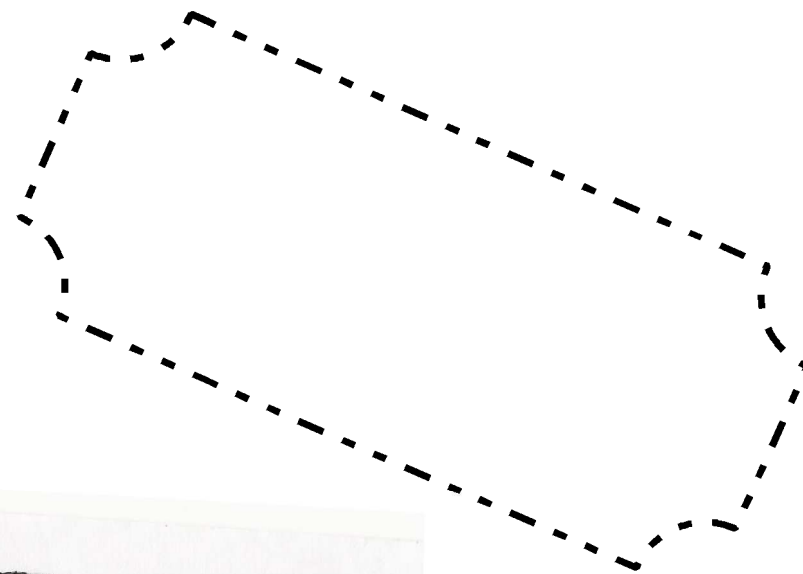
Redakčná rada:

**Janka Boldišová, Filip Búri,
Marína Šušoliaková – 6. roč.**

**Dominika Šaligová, Patrícia
Popeňazníková – 8 .roč.**

**Miladka Kováčová, Andrejka
Lehotská,
Lucka Sitárová, Lucka Mačáková,
Vladka Melišková, – 9. roč.**

**Mgr. Lenka Švaralová
Mgr. Adriana Budinská**

V ČÍSLE NÁJDETE:

- ÚVODNÍK
- NEWS – NOVINKY
- ANKETU
- JESENNÚ ROZPRÁVKU
- ROZHOVOR S OSOBNOSTOU
- PRÍBEH NA POKRACOVANIE
- BÁSNE
- NIEKOĽKO SÚŤAŽÍ
- VTIPY
- ...

ÚVODNÍK

Úvodný príhovor

Pozdravujem všetkých čitateľov nášho „nového“ školského časopisu, ktorý bude – aspoň dúfam, oveľa bohatší ako ten doterajší. Chtiac – nechtiac, nachádzame sa v plnom prúde nového školského roka. Prázdniny sú už, žiaľ, za nami, ale čo je potešujúce, neboli posledné. Znova sme o niečo starší a dúfajme, že aj rozumnejší.

A keďže je už mesiac október – tradične mariánsky mesiac, časom svätého ruženca, s ružencom na perách sa preto utiekajme pod JEJ ochranný plášť. S modlitbou ruženca vstupujeme stále viac a viac do tajomstva celého života Krista. V ruženci môžeme nanovo rozpaľiť svoje srdce láskou a živou vierou. Boh totiž štedro odmeňuje tých, ktorí ho hľadajú s úprimným srdcom.

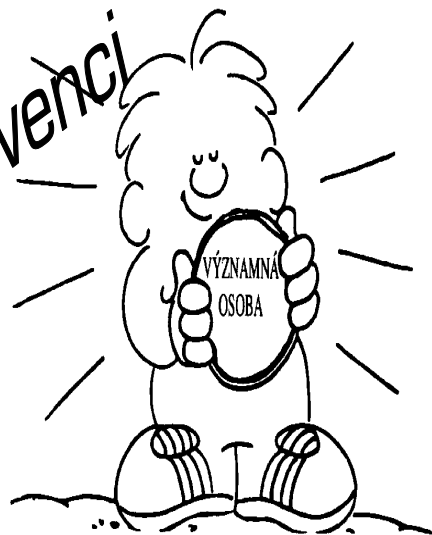
Každý pondelok tohto mesiaca máme dobrú príležitosť povzbudiť sa vo viere a v modlitbe svätého ruženca v našom farskom kostole pred večernou svätou omšou o 17,25 h. Uvedomiť si, že nie som sám, ale že som súčasťou veľkého spoločenstva – Cirkvi.

Želám Vám silu a milosť nášho Pána, vytrvalosť na ceste, ktorú nám sám svojim životom ukázal.

S láskou s. Patrika Horňáková

novembroví oslávenci

NARODENINY:

LUCIÁN ŠUŠOLIAK – 2. ROČ.

RADKA ZAJACOVÁ – 2. ROČ.

RADOSLAV LUPTÁK – 7. ROČ.

LUKÁŠ POLAČIK – 8. ROČ.

PATRIK BÚRI – 8. ROČ.

MENINY:

MARTÍN MIHÁLIK – 1. ROČ.

ANDREJ ŠARKÖZI – 3. ROČ.

TIBOR DUNKO – 3. ROČ.

MARTÍN ADAMEC – 5. ROČ.

MARTÍN BRODZIANSKY – 5. ROČ.

MILAN POVAŽAN – 6. ROČ.

KATARÍNA SRNKOVÁ – 7. ROČ.

KATARÍNA LIPJANSKA – 8. ROČ.

NEWS – NEWS – NEWS

Milí čitatelia!

Táto strana bude hovoriť o tom, čo sa nové udialo a čo sa nové udeje v našej škole. Porozprávame vám kuriozity, o ktorých možno viete alebo možno neviete.

1. Čo je nové v škole?

DVERE, a to nielen na chlapčenských WC.

2. Čo je ešte nové?

Naše nové vchodové dvere, ktoré nám spôsobili toľko ťažkostí. Až tri dni sme museli kruto a bolestne obchádzať celú školu, aby sme sa mohli dostať do svojich milovaných tried.

3. Čo by ešte mohlo byť nové?

Naši milí deviataci sa museli s hrôzou v očiach pozerieť, ako ich na začiatku školského roku poslali preč z ich milovanej a obľúbenej triedy, mimochodom ešte aj prekrásnej, do inej. No oni sa z toho rýchlo spamätali a triedu si „vyzdobili“ svojimi umeleckými dielami.

4. Kam sa chystáme?

7. novembra na divadelné predstavenie Gulliverove cesty do Banskej Bystrice.

12. novembra na prehliadku speváckych zborov do Žiaru nad Hronom.

5. Hľadá sa nový názov: Ako ste si iste všimli, stratil sa názov nášho školského časopisu, preto vyhlasujeme súťaž: Hľadá sa NEMO, pardon, MENO!!!

Svoj nápad na nové meno časopisu napíš na papierik spolu so svojim menom a vhoď do označenej krabice, ktorá sa bude nachádzať niekde na poschodí. Najlepší nápad bude odmenený.

Som taká, aká som, inakšia byť ani nechcem.
Som zvedavá na všetko zaujímavé, či je to staré, či nové.
Počujem šuchot lístia stromov, vždy sa teším zo školy domov.
Vidím očami, čo iní nevidia veľmi dobre, no nemám pohľad, čo o poklad žobre.
Chcem kráčať rovno po ceste života, no niekedy ma na nej zachváti clivota.
Som taká, aká som, inakšia byť ani nechcem.
Predstieram, že ma zaujíma, čo druhí mi hovoria, som rada, keď nenávisť ohne dohoria.
Cítim v druhých žiaľ i radosť, niekedy mám v srdci starosť.
Dotýkam sa krížika v ruke.
Obávam sa, že zomriem v muke.
Plačem, pretože sa cítim sama, predom mnou je pokušenia jama.
Som taká, aká som, inakšia byť ani nechcem.
Chápem žiaľ iného.
Skúšam nájsť priateľa milého.
Tvrším, že príroda veru je vec krásna, to je podľa mňa myšlienka hneď jasná.
Snívam o svete plnom dobrých ľudí, strach z tmy ma zo sna budí.

Som lenivá a úprimná.

Som zvedavá na to, čo ľudia hovoria.

Počujem hlasy kdesi v mojom vnútri.

Vidím detaily, ktoré uniknú ti.

Chcem, aby zmizla diera ozónová.

Som lenivá a úprimná.

Predstieram, že to, čo píšem, je pravda.

Cítim, že okolo mňa je krivda.

Dotýkam sa vzdialených svetov.

Obávam sa konca detských vekov.

Plačem, lebo sú aj dni temna.

Som lenivá a úprimná.

Chápem, že raz všetko skončí.

Tvrším, že duša niekde vkročí.

Snívam, že raz budem doktorkou.

Skúšam brať život s nadhľadom.

Jesenná rozprávka

Po mäkkom, umelecky tkanom, zlatom pretkávanom koberci z dúhového lístia kráčala ticho pani Jeseň. Mätko a jemne ako najjemnejšie nite striebriстых pavučín sa dotýkala koberca útlými nôžkami. Spokojne kývala hlavou. Stromy sa s ňou s láskou rozlúčili a zasypali ju vo vetre poletujúcimi lístkami. S otvorenou náručou očakávali blížiacu sa pani Zimu. Tu sa zarazila. Na strome, vysoko sa týčiacom do neba, boli ešte všetky listy svieže a nádherné ako jarná čerstvá trávica.

„Čo sa ti stalo, dub? Vari sa na mňa hneváš?“ spýtala sa pani Jeseň jemným hlasom, ktorý pripomínal cupot padajúcich kvapiek. „Nie na vás, pani moja. Ale už ma nebaví zhadzovať moje lístky a mne je potom zima. Nesnažte sa ma presviedčať, už som sa rozhodol!“ povedal pevne dub. Pani Jeseň sa na neho so slzami v očiach posledný raz pozrela a pokračovala vo svojej ceste.

Onedlho dostali stromy novú návštevu. Po peknom koberci z lístia hrkotal biely koč so striebriстыми cencúľami. Ťahaný bol vzpínajúcimi sa koňmi so striebornými korálikmi a vykladanými postrojmi.

POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR!

Súťaž pre žiakov z prvého stupňa!!!

Nakreslite nám, ako si predstavujete pani Jeseň a pyšný dub.
Svoju kresbu spolu s menom a priezviskom vhod'te do krabice,
ktorú nájdete niekde na poschodí.

Zo všetkých obrázkov vylosujeme jedného výhercu, ktorý dostane malú odmenu.
Takže...hor sa do súťáže!!!

Koč akoby nikto nevedol, no sedela v ňom pani Zima, milým a priateľským úsmevom zdravila stromy, ktoré ju čakali s otvorenou náručou. Z dobrej nálady ju vyrušil pohľad na dub. No pokračovala v ceste, iba sa s ním pohľadom rozlúčila, lebo vedela, ako to všetko dopadne.

Na druhý deň začalo mrznúť a ľadový vietor poletoval pomedzi stromy a po lúkach. Krajinu i stromy pokryla snehobiela perina ľahučkého snehu. Rastliny i zvieratá sa uložili k zimnému spánku, aby nabrali silu a oddýchli si. No dub nemohol, listy ako hladné deti mu odoberali živiny a už v polovicike zimy nahnevané a hladné opustili zmŕzajúci a vysilený dub. Odišla Zima, Jar i pani Leto a po koberci z jesenného lístia sa prechádzala znova pani Jeseň. Vyronila slzy nad dubom, ktorý zaspal. Obsypala ho perlami z klobúka a poprosila vietor, aby ho zakryl jesenným lístím. Dub spal a nemohol sa zobudiť. Onedlho ho obrástol mach, aby vyliečil jeho rany. Ostatné stromy na dub tiež nezabudli. Prenechali mu niekoľko lístkov, aby sa skôr uzdravil. A dub sa po čase naozaj uzdravil.

No nikto už nikdy nezabudol na jeho pýchu, kvôli ktorej skoro zahynul.

-mk-

MY SA PÝTAME, VY ODPOVEDÁTE

Keďže prvé číslo školského časopisu je poprázdňinové, boli sme sa opýtať našich najmenších, ale i pani učiteliek, kde strávili prázdniny a či sa im tam páčilo. Tu sú niektoré ich odpovede:

Patrik Šaliga – 1. roč.

No, väčšinou som bol doma, no...áá. :-) A ešte, šiel som s ocinom do hory na hríby.

Miška Sitárová – 1. roč.

Ja som bola, :-) , doma...ááá, keď bolo teplo, boli sme sa kúpať.

Dávidko Pacalaj – 1. roč.

Jaá som bol v Chorvátsku, bolo dobre. :-) Ešte som bol na pretekoch s Maťom Vaculíkom, tu na „plochej“. Veľmi sa mi páčilo.

Triedna pani učiteľka prvákov – Mgr. Adriana Budinská

Ja som bola v táboroch a v Bulharsku. Bolo výborne. :-)

Monika Gulašová – 2. roč.

No ... my sme boli v Štúrove a tam sme sa kúpali. A potom som bola aj v Maďarsku. :-)

Monika Grecová – 2. roč.

Ja som bola v Čechách.

Triedna pani učiteľka druhákov – Mgr. Jarmila Barová

Ja ... som bola v Chorvátsku.

Ak ste si všimli, takmer všetci boli ešte v prázdninovej nálade (ukazujú to aj :-), pretože odpovede sú krátke. Dúfam, že sa nabudúce polepšíte a prezradíte nám viac.

Za venovanie času a odpovede ďakujeme.

- al-ls-

SOM DOBRÁ A MILÁ NA VŠETKÝCH.
POČUJEM HLASY ĽUDÍ VZDIALENÝCH.
CHCEM BYŤ MÚDRA, ŠIKOVNÁ.
SOM DOBRÁ A MILÁ NA VŠETKÝCH.
PREDSTIERAM, ŽE NEMÁM ŽIADNY
PROBLÉM.
CÍTIM SA OBČAS SAMA.
DOTÝKAM SA HVIEZD NA OBLOHE.
OBÁVAM SA, ŽE V DÔLEŽITEJ CHVÍLI
NIČ NEPOVIEM.
PLAČEM, PRETOŽE NEVIEM PRÍSŤ NA
VŠETKO SAMA.
SOM DOBRÁ A MILÁ NA VŠETKÝCH.
CHÁPEM ĽUDSKÉ TÚŽBY PO SVETLE.
TVRDÍM, ŽE MÁM DOSŤ ROZUMU A
CHÁPEM VŠETKO.
SNÍVAM O DOBRE NA SVETE.
SKÚŠAM NÁJSŤ ODPUSTENIE.

d

e

v

i

a

e

n

t

a

t

e

n

Ja, dievča zlaté.
Som zvedavá na to, čo je zaujímavé.
Počujem ľudí, na ktorých si spomeniem.
Vidím ľudí v peknom svete.
Chcem vedieť, že...
Ja, dievča zlaté.
Predstieram, že ja, dievča zlaté.
Cítim pocit viny.
Dotýkam sa Teba, Pane.
Obávam sa, že ma viniš.
Plačiem, pretože neviem.
Že ja, dievča zlaté.
Chápem Teba, Pane.
Tvrším, že to viem.
Snívam, že to iní pochopia.
Skúšam iných, Pane.

MÁRIA BEŇOVÁ – učiteľka matematiky a fyziky

1. Najvtipnejší zážitok zo školských lavíc.

Keď žiaci odpisujú, tvária sa nevinne, pričom nevedia, že ja o tom viem. ?

2. Čím ste chceli byť v mladosti?

Astronomička a učiteľka.

3. Aký predmet ste mali v škole najradšej?

Matematiku.

4. Aký je Váš najväčší cestovateľský sen? Splnili ste si ho už?

Bola to audiencia u pápeža Jána Pavla II. v Ríme, ktorú som si už splnila.

5. Vaše tri naj:

Najkrajšia farba? Červená, ale aj hnedá.

Najobľúbenejšie zviera? Všetky.

Najobľúbenejšie jedlo? Dukátové buchtičky. ?

Za rozhovor ďakujem.

- dš -

NEMOŽNÉ

„Nemožné!“ vykrikla dievčina s pyšne vyhrnutým noštekcom. Rozčúlene dupala striedavo nohami tak silno, až sa jej opätky odlomili a spadla na zem.

Jej pery sa skrivilili do nahnevaného výrazu, ktorý jej tvár premenil na psí výzor. Lokaj stojaci pred ňou sa bál, no ani sa nepohol, iba v jeho mysli vznikla myšlienka: „Prečo zase ja?“

„To nemôže byť pravda! To určite nie je on!“ kričala, zobula si topánku a hodila ju. Lokaj bol pripravený a uhol sa. No druhá topánka ho zasiahla špičkou do nohy. „Vaša výsosť,“ uklonil sa lokaj, premáhajúc bolesť. „Určite je to on, má na sebe lístok od nej.“

Dievčina sa začala nazlostene prechádzať po nádhernej komnate, pričom sa jej dlhé hodvábne šaty motali popod nohy. „Zmiznite!“ rozkázala tvrdo. Lokaj sa uklonil a čo najrýchlejšie sa vyparil, bol rád, že je konečne od nej preč.

Dievčina podišla o krok, pred nohami jej ležala čudná vec. Uhádnete, čo to bolo? Dievčina odhrnula deku a pred ňou ležal...

– mk –

POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR!

Súťaž pre žiakov z druhého stupňa!!!

Napíšte nám Vašu odpoveď na otázku:

Čo asi ležalo pred dievčinou, keď odhrnula deku?

Svoju odpoveď spolu s menom a priezviskom napíšte na lístok a vhodte do krabice, ktorú nájdete niekde na poschodí.

Odpoveď sa dozviete v budúcom čísle a zo správnych odpovedí vylosujeme jedného výhercu, ktorý dostane malú odmenu.

Takže...hor sa do súťaže!!!